

להתגבר על מותרות כדי להביא שגשוג - שפע לחיים!!!

מראת ידע 5.2024

ד"ר ברכה קליין תאיר

תקשיבו לקולות שלכם: אני תקוע...אני מפחד...אין לי חיים...אף אחד לא באמת מעריך אותי ומוקיר את מה שאני עושה...אני מתוסכל...אני מרגיש מרוקן...עייף, משועמם...אני כל הזמן חולם על משכורת גדולה יותר...דירה רחבה יותר...הנאות חיים בלי הגבלה.

- מהו החיסרון הגדול בחייך?
- מהו התחום בו אתה הכי משגשג? מה זה בשבילך?
- היכן אתה מייתר, היכן אתה מחסיר?

אינני יודעת מה אתכם, אבל האירוע המכונן של חיי איננו האינטרנט, AI, המדיה החברתית, טכנולוגיה בכלל, אלא **שגשוג תמידי**.

לשגשג איננו עבורי משימה – מטרה אלא **תנועה אוטופואטית**, הלחנה תמידית של החיים (self-creation).

הוא גם איננו להשיג עוד חומר, עוד כסף, עוד מחיאות כפיים, עוד תואר, עוד תענוג אלא, להיות מערכת אוטופואטית הנמצאת בהשתנות תמידית (Becoming) תוך כדי טיפוס אל עבר הממד הגבוה הבא. להיות חוכמה שמתהווה כל הזמן מחדש. לחדש מעשה בראשית כל יום מחדש.

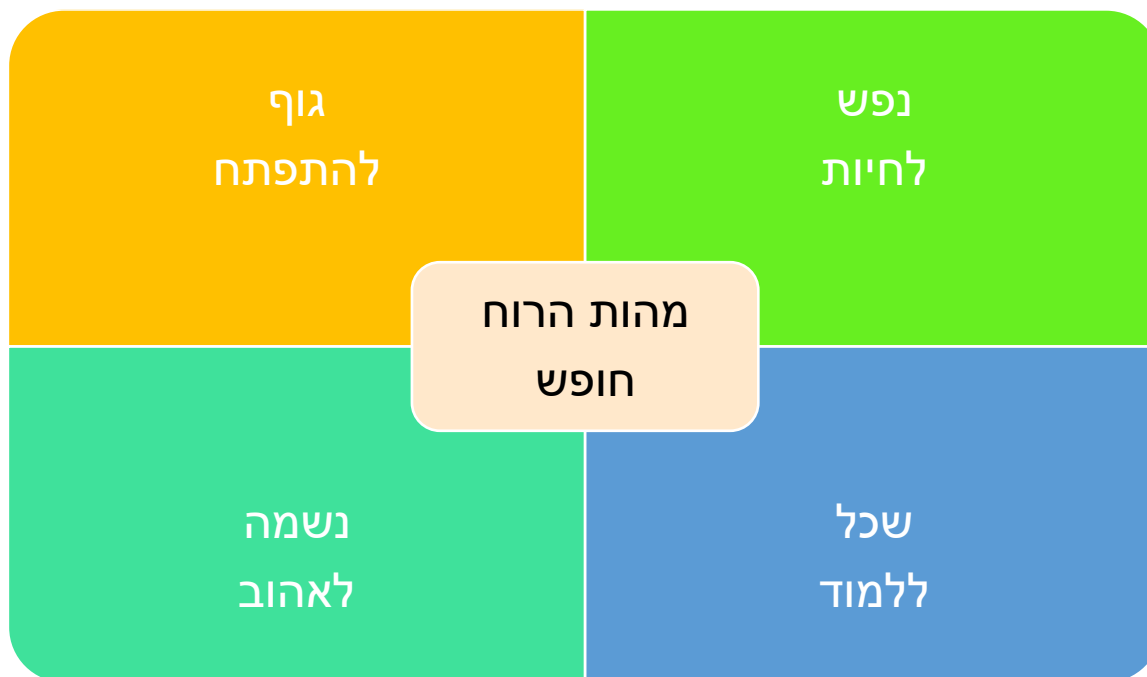
בקיצור, היכולת להיות מאסטר אוטופואטי (Self-Creator) = ללכת מאינות (אין, נעדר צורה, פוטנציאל) לכוליות (חלקיק, צורה) ומכוליות לאינות, הנו **המדד החשוב ביותר להצלחה = הממד לשפע ולהגשמה**. היא זו המאפשרת **לסיים בהצטיינות את אוניברסיטת המהפכות והתהפכות של החיים, של מציאות הקיום**.

Thriving with Autopoiesis

The new Strategy which is the task of All

"איזהו העשיר השמח בחלקו".

ההצלחה של המחרים אם כן לא תהיה יותר ההצלחה החומרית של פרומיל מהאוכלוסייה של האתמול, המושג בעיקר על ידי יצר הרע וכיבוי האור של האחר.

תודעת השגשוג שלנו אינה תלויה בכסף, אלא זרימת הכסף תלויה בתודעת השגשוג שלנו.

לא ניתן לחיות חיים שלמים מוצלחים ומשמעותיים מבלי לבחור במודע בחיים. איש אינו יכול להתעלות לגובה המקסימלי האפשרי מבחינת התפתחות הכישרון או הנשמה אם אין לו מוטיבציה להשיג את התכלית לשמה בא לעולם בעת הזאת. אף אדם לא נותר בינוני או ניכשל כי יש מחסור בהצלחה. הוא נשאר ככזה בגלל אמונותיו המקבעות, נחישותו המעורפלת והבחירה בגישה המכאנית – פונקציונלית - הישרדותית.

מטרת החיים אם כן היא התפתחות אל עבר ממד גבוה יותר עד שנשכון מחדש בבית האמיתי שלנו, יקום 2 – יקום החיים. לכל יצור חי יש זכות בלתי ניתנת להעברה להתפתח ככל יכולתו. זכות החיים של האדם פירושה הזכות להשתמש באופן חופשי ובלתי מוגבל בכל פוטנציאל העושר הקיים בו; פסי, שבלי, רוחני. זו זכות הטמונה במי שאנחנו. או במילים אחרות, זו הזכות של אדם להיות מצליח ולא להסתפק במועט.

לכן, אדם מצליח הוא זה שלא בהכרח עושה כסף, אלא זה שבבעלותו כל מה שהוא רוצה כדי לחיות את כל החיים להם הוא מסוגל. זה המסוגל לצלוח שדות עוצמה בנתיב התכלית הקיומית. זה המסוגל לעשות אבולוציה במודע.

השאיפה להצליח היא לאמיתו של דבר שאיפה לחיים מלאים, משמעותיים ושופעים יותר – ושאיפה זו ראויה לשבח. אדם שאינו משתוקק לחיות חיי שפע אינו נורמלי, וכך אדם שאינו משתוקק לכסף במידה שתאפשר לו לרכוש כל מה שהוא רוצה, אינו נורמלי. לא צודק ואף לא אצילי לחיות רק למען הנשמה ולהתכחש לשכל או לגוף, ולא נכון לחיות רק למען האינטלקט ולהתכחש לגוף או לנשמה. כדי לחיות באופן מלא ולהיות ראוי להצלחה ולשפע, עלינו לאחד בין גוף – שכל – נשמה ולממשם כאן ועכשיו בחומר. מכאן שהזנחת הרצון להצליח פירושה בגידה בחובתנו לעצמנו, לאלוהים ולאנושות, כי לא ניתן לשרת טוב יותר את האלוהים או את האנושות אלא על ידי מיצוי מירבי של עצמנו.

לפיכך, הצלחה בחיים הינה מטרה פנימית ולא חיצונית! זו מטרה המקודדת בתוך גרעין המהות שלנו: להיות בבריאה עצמית תמידית מתוך עצמנו (מערכת 'סגורה'), תוך כדי טיפוס אל עבר הממד הגבוה הבא. כלומר, להיות באבולוציה/שינוי הצורה של הכוונה (להשיג את הקומה ה-100) – האמונה (מעל דעת) – הרצון (מפרטי US/I...למוכלל WE/YOU/UNITY) – המחשבה (מענפים לשורשים) – המצפון (מהיעדר שיווי משקל לשיווי משקל) = שינוי צורה של התודעה מחורר מנעול למפתן אוניברסלי = שינוי צורה של התאים מחומר דחוס לאור קריסטלי, למוח תא...עד שנהיה מהות, נהיה הדבר האמיתי.

לעבור מדאגה להשפעה... ממדיום ארץ (מדיום האשלייה, עצי דעת, זהויות) למדיום אוניברסלי (מהות)... מתודעת מחסור (ענפים, סבך, הסתרות) לתודעת שפע (שורשים, יחיד, הגל גלוי)... מגישה מכאנית - פונקציונלית לגישה אוטופואטית!

נדרש ריכוז אנרגטי, עוצמה אנרגטית כדי להיות מרכז נביעה (כמו ממטרה) בלי לצפות לדבר!

הערה: לפיכך ההגדרה שלי למזל היא; שפע שנוזל אל תוכי.

זהו מאמץ פנימי, מאמץ של בינת הלב, ולא מאמץ חיצוני!!! במקום לחפש תשובות על עצמנו אצל פסיכולוגים, מתקשרים, מטפלים שונים, שליחים שמיימיים (בורים, חרוצים בחומר... עצלים ברוח), על כל אחד לקחת אחריות על עצמו ועל החלטותיו. כל אחד מעתה הוא השופט והמבצע של עצמו. "כל אחד מקבל נקודות על ידי מהותו העצמית. אתם אלו שמפסידים או זוכים" ("ספר הידע", 9/73). רק האדם עצמו יכול

לפתוח את צופני השפע שבתוכו, לחדש את עצמו, ליצור את מציאותו, לגאול את עצמו ולהשיג הצלחה משמעותית (אל יתערב אדם בנתיבו של האחר). רק אז יהיה קל לאדם להיפטר מהשלליות שבתוכו (אגו גדול = התקדמות גדולה לעבר האור).

במקום לדבר על... יש להיות/לעשות/ליישם... ואז להשיג!!!

בתהליך, הבריאה כולה עומדת לרשותנו ולכן נאמר; "אלוהים מזין את עולמו בחן, בחסד וברחמים". אם לא הבנו את מה שאנחנו צריכים ללמוד, נקבל הזדמנות שנייה, שלישית ורביעית, ובכל פעם הסבל יהפוך ליותר חזק ועוצמתי, עד שנשיג את ההשתנות. מה לעשות אם התהליך "הרמה הרוחנית של יצורי האנוש מתפתחת במרבץ דכדוכיהם הרוחניים. אדם אשר ראשו לא זב דם, אינו יודע כיצד לחבוש את פצעיו" (חוברת 5).

קוד השגשוג והשפע:

SELF-CREATION היוצר אופק מואר, נקי, קריסטלי, עוצמתי, אמיתי

בהתאם לעומק היגיעה, גובה הפסגה.

- ✓ אמיצים לאתגר את כבלי ארץ ולהתנסות בפוטנציאל חדש.
- ✓ משתייכים לקבוצה ייחודית המסוגלת לעזוב את מדיום ארץ המוגבל ולחזור לפסגה האוניברסלית האמיתית שלנו – הקומה ה-100: אדם גדול – ארגון ענק.
- ✓ מרחיבים את העוצמות - היכולות - הידע על ידי פיצוח הצפנות (עד 20%).
- ✓ מחדשים תנועה - כוחות - כלי תעבורה לממדים אוניברסליים.
- ✓ מרפאים נגעים וקיבעונות על ידי הטענות משורש עליון.
- ✓ מחברים נכון את חוטי החיים ומשיגים עולם טוב ומיטיב.
- ✓ הופכים לאדוני הקיום שלנו, המהות אוחזת בהגה החיים שלנו.
- ✓ בעלי חוסן פנימי, עוצמת מוח ותודעה ניטרלית: לוליינים על חוד התער.
- ✓ הופכים למחונני עשייה, הדבר עצמו: אושר, אהבה, אמת, עוצמה, הישגיות.
- ✓ הופכים לאינטליגנציות רב ממדיות, תמיד רלוונטיים.

תנועה אינסופית של צמיחה, התחדשות, השתנות פנימית, תוך כדי טיפוס אל ממדים גבוהים יותר.

מה קודם למה; הביצה או התרנגולת? סיבה או תוצאה?

הדרך הטובה ביותר להעלות את האנשים הנכונים לאוטובוס, היא ליצור מלכתחילה אוטובוס ששווה לעלות עליו.

מאחר והתנועה של הבריאה הינה רקורסיבית (מעגלית), במקום להתאים את 'המוצר'/תוצאה לאנשים/סיבה (השיווק המכאני – פונקציונלי), נכון יותר ליצור 'מוצר' /סיבה שימגנט את האנשים ששווה 'שיקנו'/תוצאה.

רבות אני כותבת ומדברת על הצורך בעת הזאת בגילוי המהות שבתוכנו. היא מקור הנביעה שלנו, היא תיבת השפע שלנו. אין צורך לחפש בחוץ דבר!!! האתגר: טבע החומרים שבתוכה הוא אלוהי - אור נעדר צורה (אינות) אותו עלינו לתרגם לכוליות, למחשבה קונקרטי, למציאות קונקרטי.

גילוייה מחבר אותנו ישירות לשפע אינסופי, לאמת מוחלטת, למחשבת הבריאה, ליכולת הכל יכולה, לאדירותנו, ואילו המשך הסתרתה גורם לנו לחיות בדלות הרוח - בבית העבודות המייסרת – בהישרדות המשועבדת לצרכים ומותרות – זקוקים ל"קב"ים חיצוניים" - מניחים לספר לחשוב במקומנו, למדריך רוחני

להחליף את מצפוננו ולרופא לקבוע את תזונתנו. אנחנו מתקיימים כבורים, משכפלים את המוכר, מאשימים אחרים, ממלאים את הרגשות בהרבה פחד. לכן רובנו ריקים, מתנהלים כמתים מהלכים, רחוקים מרחק שנות אור מחירות, מאושר, מאהבה וחופש שאינם תלויים בדבר. כך אנחנו מפריים את חוק שיווי המשקל ולכן ממגנטים ייסורים, סערות, כאוס, כאב, דיכאון (דוגמא: **המלחמה מביאה רבים לחווה פוסט טראומה = גילוי הפנים האמיתיים של האדם לקראת ניקיונם וגילוי המהות**).

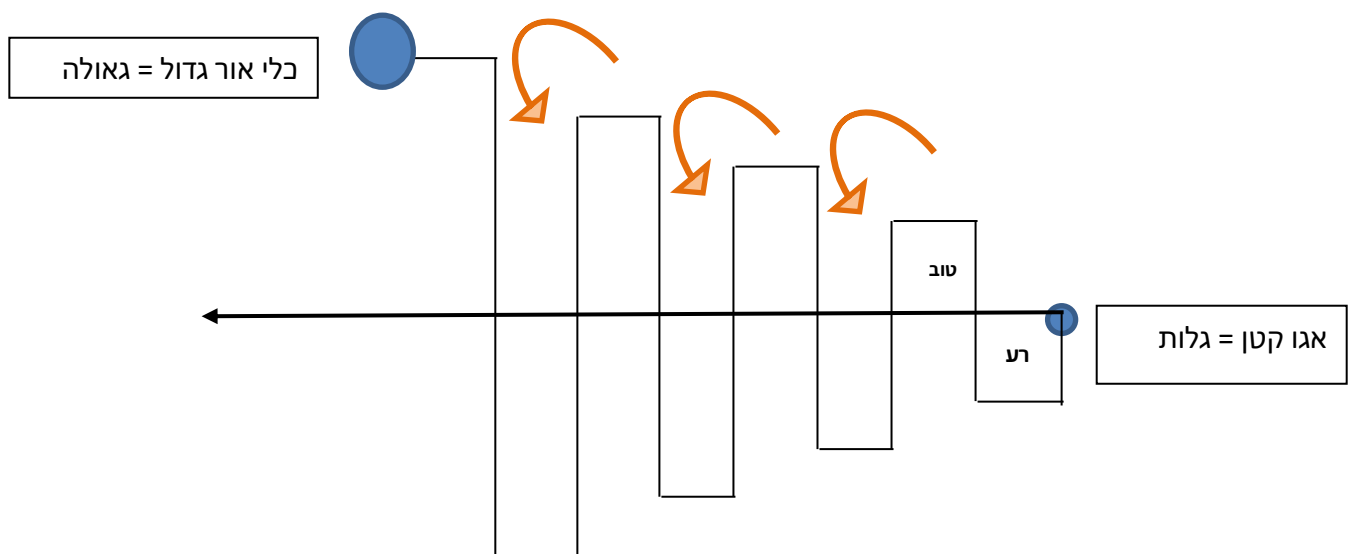
חטא אדם בגן עדן נחשב לחטא **המותרות** (עץ הדעת טוב ורע = קליפות). במקום להמשיך להזין את הקיום שהיה עץ החיים – העץ האנרגטי, עברו אדם וחווה לעץ הדעת: עץ הידע, הקליפות, ההצפנות, המותרות, התענוגות, החומר הדחוס, ריבוי הפנים, ריבוי הרכוש. כל אלה הפכו לפסולת שגוזלת אנרגיה.

לכן הוענש אדם "בזעת אפך תאכל לחם". מאז ועד היום אנחנו מופעלים, במודע ושלא במודע על ידי מערכת ניווט מקולקלת ודלה: רצון אנוכי – אמונה מעצבת חיים ארציים עלובים – מחשבות סימפטומטיות – מצפון קלוקל המבוסס על יצר הרע – רגשות מזהמים – תודעה חלשה.

כאשר התודעה היא של 'חור מנעול' וחלשה, הכלי הופך לכברה – מחורר. כאשר התודעה חושבת עוני, צמצום, חשבונאות, המחסור ירדוף אחריה. כאשר מציאות הענפים לא מוזנת נכון, הענפים מתייבשים והקיום הופך לחסר, לחשוך.

הפיצוי שהאגו נלחם עבורו הוא מענה לייצרים/למותרות: אכילה – ממון – נשים – רצון לכבוד - רצון לשלוט באחר – שיעבוד למנגנוני השפעה (הפרדוקס ההפוך לצורך לשלוט).

ככול שתודעת המחסור עוצמתית, כך ההתמכרות לייצרים ולמותרות גדלה. כל החיים מאבדים את שיווי המשקל שלהם ואנחנו נחשפים למכות וייסורים. פשוט איננו מסוגלים לעשות שימוש נכון בשכלנו!

גם לפי תפיסתו של גורדייף, האדם כמו שאנו מכירים אותו הוא ישות בלתי מפותחת הרחוקה מלהגשים את הפוטנציאל המיועד לה (המדבר). הסיבה לכך היא שהאדם מצוי בתוך בית כלא, מוזן על ידי מנגנוני השפעה רבים, מכור למותרות ונהנתנות, מגיב כל הזמן לגירויים חיצוניים. כאשר תודעתו היא של 'חור מנעול', רוב הקיום מתנהל באי-ודאות ולכן הדאגה היא מרכיב מרכזי בחיים שלו – של כולנו.

נובע מהעיוותים הבאים:

- **שינה:** האדם קורא למצב התודעה בו הוא חי "ערות". גורדייף לעומת זאת טוען שיותר מתאים לקרוא למצב הכביכול "ערות" את השם "שינה" או "שינה בהקיץ". מצב השינה בו האדם חי גורם לו לתפוס את המציאות בצורה מעוותת, מתוך שהוא סובייקט ועוד לא נפתח לממדים המופלאים שמעבר לקליפה הדקה של התפיסה השטחית שלנו, שאינה אלא בלאגן מלא סתירות - כל עוד לא נפתח למופלא שבהם וגורם לו לשכוח מה שעשה או אמר רגע לפני, ומעל לכל מונע ממנו מלהיות נוכח בחיים שלו.
- **מכאניות:** לאדם הרגיל אין רצון חופשי. כל דבר שהאדם עושה הוא "מכאני - פונקציונלי", כלומר אוטומטי ללא הכוונה רצונית, ללא שיתוף של "הנשמה". אין מדובר רק בתנועות מכאניות, אלא גם במחשבות מכאניות וברגשות מכאניות.
- **ריבוי אני:** לאדם יש אשליה של תפישת האחדות שלו. היות שיש לו שם אחד וגוף אחד הוא חושב שהוא תמיד אותו האחד. למעשה בכל אדם חיים אינספור "אני" אשר לכל אחד תשוקות משלו, מטרות משלו ולרוב אלו נוגדות את תשוקותיו של "אני" אחר. דבר זה מונע מהאדם את היכולת לעשות משהו ולהתמיד בו.
- **רגשות שליליים:** אחד המנגנונים הבלתי טבעיים שאדם רוכש במהלך חייו הוא רגשות שליליים. רגשות כגון, כעס, שנאה, קנאה, חמדנות, דיכאון, עלבון וכדומה. מנגנונים אלו חסרי תועלת ממשית והם מכלים את האנרגיה של האדם.

כדי להצליח לצאת מבית הכלא, על האדם ללמוד את עצמו תוך התבוננות פנימית בכל שלושת המרכזים המרכיבים אותו: פיסי – רגשי - מנטלי, בתהליכים המתרחשים בתוכו ולנסות לאחד ביניהם. צריך להשקיע מאמץ, יגיעה, רצון עז כדי לפצח את הקליפות ולחזור למהות האור שהיינו בטרם החטא. ברגע שמורידים את האגו מכס המלכות (מאיינים את האגו), מתקלפים מכובד המשא, משתחררים מהזהויות והטיפולוגיה האישיותית, סותמים את החורים, פורשים את כנפי התודעה, מתחילים למגנט אור ורצונות גדולים. ממגנטים הזנה על ידי שורש כל הדברים = מקור נביעה אינסופית = המהות = אור עליון = אהבה = אינסוף פוטנציאל!!!

זאת "הדרך הרביעית" של גורדייף שבמרכזה "זכירה עצמית" – הרחבת טווח המודעות – מפתח הזיכרון: פעולה המאפשרת לאדם לנתב את כוחותיו הנפשיים והפיזיים באופן המאפשר לו "חשיבה ישותית" המפתחת את מהותו.

את השכלי - אינטלקטואלי ניתן לעורר בדרך היוגי: לימוד כתבים, חקירת האמת - הרחבת המילון הפנימי: הבנה עמוקה לגבי התכלית הקיומית, חובות המשימה, מחשבת הבריאה (הכל במהות הוא אוטופואטי. יצירה פנימית. החוץ הוא רק טריגר: נער מעלית, אויב, מצב), חוקי הבריאה (כמו חוק שיווי משקל/לולין/תודעה ניטרלית), תקנות הבריאה (כמו כבוד ליצור אנוש, שים את אויבך ככתר על ראשך), חיפוש, שאילת שאלות, פירוק והרכבה, להרגיע את תנודות התודעה, להשיג מחשבת שורש, להיות בניטרליות, לראות בקושי עוצמה לטיפול.

את הרגשי ניתן לעורר בדרך הנזיר: שם גבול לתענוגות. ממוקד בלהשיג הארה. עושה זאת באמצעות התבודדות ותפילות.

את הפיסי - תנועתי - אינסטנקטיבי ניתן לעורר בדרך הפקיר: מתרגל מעשים המצריכים כוח סבל רב שיש להתגבר עליהם (אש, קור).

אבל את המהות ניתן לעורר רק דרך אי-קיום, דרך ניטרליות, דרך תודעת 0 (נסו לדמיין את עצמכם כפוטון של אור, כטיפה קריסטלית, כתדר בלבד). אז אנחנו מפסיקים לתת כוח לכל ההגדרות, זהויות, טיפולוגיות, עצי דעת, צורות מכאניות - פונקציונליות ונוגעים בשורש כל הדברים. בקיים באחדות. התהליך כולו מתבצע על חוד התער - גשר הסיראט - מדיום לימינאלי בעזרת השיטה הייחודית שפיתחתי: **שיטת L**.

במילים אחרות, רק כאשר אנחנו הופכים להיות אהבה אלוהית/תודעתית/אהבת השלם, אנחנו יכולים לקשור אנרגיה חיובית + מחשבה ולהביא הכל לידי קיום טוב ומיטיב.

כאשר האנרגיה/מחשבה הן ארציות ומוזנות על ידי אדון האגו, על ידי אנרגיות אש לעיתים אנרגיות רעילות, הרי שקשה למגנט אהבה ולכן, ניפול מגשר הסיראט ונשכפל את המוכר והידוע.

לכן השאלה: למה אנחנו נותנים כוח ולמה? היא קריטית בתהליך האבולוציוני.

- א. מה שאנו מאמינים - זה מה שנקבל.
- ב. האם אנחנו מרגישים ראויים לשגשוג, לשפע? מהי הערכה העצמית שלנו?
- ג. למה אנחנו נותנים יותר כוח: למעגל ההשפעה או למעגל הדאגה?
- ד. האם אנחנו יותר מתחרים (מקנאים, משוויים, מכבים את האור של האחר) או יותר בוראים?
- ה. האם אנחנו מפעילות בעיקר את המערכת המכאנית - פונקציונלית או את המערכת האוטו פואטית?
- ו. מה יותר דומיננטי בחיינו: תודעת מחסור (פער בין...לבין) או תודעת שפע (מחונן עשייה: מכון יישום)?
- ז. האם אנחנו יודעים לנצל הזדמנויות? מה זה אומר?
- ח. האם אנחנו מוכנים לקחת סיכונים ולשלם את מחיר הכישלון?

ט. מהי חדשנות הערך שהשגתי אתמול – היום – מחר?
י. האם אנחנו יודעים לתעדף נכון החלטות, יעדים, סוגיות, משאבים?

הבסיס לארגון אנרגיה לתוך חומר הוא התודעה. היא זאת שמביאה חומר גולמי לידי קיום והמחשבה לה היא נותנת כוח יוצרת צורה קונקרטי. היא לכן נחשבת לעיקרון המארגן שמאחורי צורה קונקרטית של מערכת חיה. היא התבנית מאחורי כל הדברים במרקם המציאות. היא מוציאה מהכוח אל הפועל את ה-blue print של מערכת מסוימת הטמון בגרעין המהות שלה ושומרת על הכילול האטומי.

אם נחזור לדוגמת האוטובוס; התודעה שלנו צריכה להתייחס אל המדיה השיווקית כאל חומר גלם בתוכו אנחנו מטביעים את תודעת 'המוצר'/האוטובוס/הסיבה כדי למגנט את התוצאה/הנוסעים הנכונים שיעלו לאוטובוס.

התודעה מעוררת תפיסה, התפיסה יוצרת תחושה פיסית היוצרת את **המחשבה** (המשגה) והמחשבה יוצרת **התנהגות**, ובו זמנית התודעה חושבת על כל התהליך. בעוד שהמודעות יודעת (לדעת על) את האובייקט/יודעת את הצורה/יודעת את המחשבה ומפרשת אותו (עצי דעות), תפקיד התודעה להשיג **הבנה עמוקה**, לתפוס את האמת, את האור העליון, את האהבה האלוהית, את שורש המחשבה = פקעת שלמה שהיא מעבר לצורה (להיות את). כלומר, היא קובעת את מידת "האור" אשר יישפך על אובייקט או על בעיה. ככול שנעמיק, נגלה אמת גדולה יותר, נחשוף את המהות העילאית שאנחנו, נהפוך להיות **הדבר עצמו**. רק האדם שמשתמש בכל התפקודים של המוח: בינה-תבונה-מודעות-רעיון-מחשבה-היגיון-מצפון, יכול להגיע למודעות התקנה = לתודעה אוניברסלית.

הבנה תלויה ביחס בין הידע להוויה - למהות. להבנה מדויקת דרושה לשון מדויקת – תודעת מהות.

ידע לא מביא להבנה. הוא רק "דלק" המניע תנועה של בירור, חקירה, עיבוד והשגת הבנה, הכל בתוך יחסים (חייבים טריגרים). איכות עיבוד הידע תלויה במחויבות של האדם לאבולוציה. כי אז יחקור, יפרק, ישאל, יבחן, יתנסה עד שיגיע להבנה עמוקה יותר ויתקרב אל מהותו. במילים אחרות, **זוהי הפרדוקס של התהליך האבולוציוני: ככול שנעבוד עם ידע גבוה יותר ונעבד אותו באופן אינטנסיבי, כך נתערטל מהר יותר מכל הקליפות, נקרצף, נטהר, נכליל פרשנויות, נפיל את מבצר הזהויות, נהרוס קירות של שביעות רצון, של ביטחון מדומה, נייב את כל העלים והענפים שבסוף ינשרו, ונשאר רק עם השורש, עם המהות ונקרין אור גדול יותר.**

לכן, ההתמקדות בלימוד האדם את עצמנו היא בהתנסות (תהליך, תנועה) ולא בתוכן ההתנסות (צורה, תחושה).

"נשמע את המהות ולא את המילים." ("ילדי חוק האחד")

פנייה אישית:

אם לסכם את הנאמר עד כה, היקום מבקש להשיג עבורך כל מה שאתה רוצה. הטבע ידידותי לתוכניותיך. הכל מיועד לך באופן טבעי. עליך להחליט שהדבר נכון. מטרתך חייבת לדור בהרמוניה עם מטרת הכל. עליך לרצות בחיים אמיתיים. אתה מסוגל לברוא דברים במחשבתך, ועל ידי הטבעת אותה מחשבה בחומר נטול – הצורה, אתה מסוגל לגרום להיווצרות אותו דבר עליו אתה חושב. כדי לעשות זאת, חייב אתה לעבור מצורת מחשבה תחרותית לצורת מחשבה יצירתית, אחרת לא תוכל להיות בהרמוניה עם התבונה הראשונית, שאופייה תמיד יצירתי ולעולם היא אינה תחרותית. אתה יכול להיות בהרמוניה מלאה עם החומר הראשוני על ידי שתחוש הכרת תודה כנה וחיונית על הברכות שהוענקו לך. הכרת תודה מאחדת את שכלך עם תבונת החומר, כך שמחשבותיך מתקבלות על ידי החומר נטול – הצורה. אתה יכול להישאר במישור היצירתי רק על ידי איחוד עצמך עם התבונה חסרת הצורה באמצעות תחושה עמוקה ורצופה של הכרת תודה. אתה חייב ליצור תמונה מנטלית ברורה של הדברים שאתה רוצה להשיג או לעשות או להיות, ואתה חייב להיצמד לתמונה זו במחשבותיך, תוך שאתה חש הכרת תודה עמוקה לנשגב. זהו התהליך באמצעותו מועבר הרעיון לחומר נטול - הצורה והכוחות היצירתיים מתחילים לנוע.

זכור, אתה הצלחה, שגשוג, שפע. אינך צריך להתאמץ להשיגם. במקום להכות על הסלע, אפשר לסלע לתת לך את מי העושר שאתה חפץ בהם. דבר איתו, פלרטט איתו, בדיוק כמו עם התאים שלך או עם מחשבותיך. תן כוח למחשבות שאתה רוצה לממשן והכל יזרום אליך בעוצמה.

מזכירה לכולנו את הערכים אותם עלינו לאמץ במעבר מצרכים לרצונות, ממחסור לשפע:

<p>4 ערכים אוניברסליים</p>	<p>החיים הם הלקוח היחיד: מעבר מגישה מכאנית – פונקציונלית לגישה אוטופואטית</p>	<p>צמיחה, התחדשות והשתנות הן העסק היחיד: מעבר מהתפתחות טבעית אופקית לאבולוציה ממדית</p>	<p>התכללות = WE הוא הרווח היחיד: מעבר מנפרדות ותועלות אישיות לעוצמת היחד וטובת המכלול</p>	<p>טיפוס ממדי הוא העתיד היחיד: מעבר מארציות לשמימיות לאוניברסליות = 9 ממדים</p>
<p>4 חוקים קוסמיים</p>	<p>חוק האחד – שלוש – שבע – תשע</p>	<p>חוק המשיכה - מגנוט</p>	<p>חוק סיבה-תוצאה</p>	<p>חוק השימור – שיווי המשקל</p>

4 פרדיגמות	US - שבט	I - אינדיבידואל	WE - מכלול	UNITY - אחדות
4 מידות רוחניות	כבוד ליצור האנוש = כבוד לאל	להיטיב: היה טוב – חשוב טוב – עשה טוב	שליטה עצמית. ציות לציוויים ארציים. ניהול מערכת הבריאה (רצון – אמונה – מחשבה – מצפון)	כולנו אחים ואחיות <u>מהות</u> : ואהבת לרעך כמוך...שים את אויבך ככתר על ראשך
4 מידות אדוניתיות	ניהול שדה האמת = השגת השלם, השורש של כל הדברים	אדון הממלכה שלו: אוחז בהגה החיים בידיו, מנותק מהשפעות, הווה חופש (אי-קיום, ניטרליות, תודעת 0)	בעל משמעת תקנתית: מציינת לתקנות ולחוקים הקוסמיים. ניהול מערכת הבריאה (תודעה – תאים)	המהות בקדמת הבמה: אהבה אינסופית - סבלנות אינסופית - ענווה אינסופית (הכנעה) - סובלנות אינסופית (אי-אנוכיות)
4 בריתות	ברית מילה = ענווה אינסופית (הסרת המעור לגילוי המהות)	ברית לשון = סובלנות אינסופית (טיהור הפה והמילים)	ברית העין-אוזן = סבלנות אינסופית (ניקיון האוזן והעין השלישית)	ברית הלב – העורף = אהבה אינסופית (ריכוך העורף ופתיחת הלב התודעתי)
4 הסכמות	לך-לך מהמוכר והידוע (מציאות 'מתחת לשמש'). התרחק מההיסטוריה שלך ולך אל ארץ לא נודעת (מעל השמש)	של נעליך מעל רגליך – הסר את המנעולים המקבעים את תנועת רגליך וצור מגע ישיר	לטעום את כל 'סוגי המזון'	:FPDPS

מוזמנים לתוכנית הייחודית.

נושאים	ימי בזום 19:30 – 21:30
מה זה לשגשג? היכולת הקריטית של עידן הכאוס	

המפץ: לעבור מדאגה להשפעה... ממדיום ארץ (מדיום הענפים, האשלייה, עצי דעת) למדיום אוניברסלי (מהות)... מתודעת מחסור לתודעת שפע... מגישה מכאנית - פונקציונלית לגישה אוטופואטית!	
מערכת אמונות ארצית לעומת מערכת אמונות אוניברסלית	
מערכת ערכים ארצית לעומת מערכת ערכים אוניברסלית = המצפן החדש	
מערכת ההפעלה האוטו פואטית	
קוד השגשוג והשפע: SELF-CREATION	
המהפכה השקופה: גילוי המהות	
להיות מאסטר אוטופואטי: תודעת שפע	

"אני קורא לכם, בני האנוש שלי, ממעמקי החלל שבתוך החשכה. עצרו את חמדנותכם ואת תשוקותיכם. עצרו את הטינה והרוע שלכם. היו ניטראליים, שילטו בעצמכם" (העוצמה הגדולה/מטין טרנגון).